

periode vil få et merprovenu på omkring 80 mia. kr.

Regeringen vil så gerne vise, at den har lavet en god aftale med A.P. Møller – Mærsk og DUC. Men det er tydeligvis ikke så nemt at vise, når der skal svares på spørgsmål om aftalens konsekvenser: Forudsætninger for beregninger gemmes væk med henvisning til forretningshemmeligheder, regeringen bruger modstridende argumenter, som de nu bedst passer til de enkelte spørgsmål, og nøgletal i beregningerne ændres, hvis det findes det nødvendigt.

I det følgende vil vi gennemgå åbenlyse manipulationer, som vi finder, regeringen har anvendt.

Stigende fortjeneste til A.P. Møller – Mærsk og DUC trylles om til et fald – 1

Regeringen siger meget åbenhjertigt, at A.P. Møller – Mærsk og DUC har tjent for meget og betalt for lidt i skat til samfundet. Derfor skal beskattningen strammes.

Økonomi- og erhvervsministeren skrev således i sin Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen, side 5: »I dag har man langt højere kendskab til ressourcerne i den danske del af Nordsøen, end da eneretsbevillingen blev tildelt i 1962, hvilket taler for en lavere risikopræmie til de involverede selskaber i fremtiden.«

Risikopræmien er den del af fortjenesten, der ligger ud over den, man risikofrit kan opnå ved f.eks. at investere i en statsobligation, altså en betaling for den risiko, selskabet løber ved at gennemføre en given investering. Det er klart, at jo mindre risiko, der er ved en investering, jo mindre krav til den forventede risikopræmie vil en virksomhed stille, og jo mindre risikopræmie skal samfundet naturligvis acceptere at betale for at få olien pumpet op.

Dette er klart selv for regeringen, men problemet er, at regeringens egne beregninger viser, at ikke alene har A.P. Møller – Mærsk og DUC de sidste 40 år fået en risikopræmie, der er næsten dobbelt så høj som olieindustrien generelt. Regeringens aftale med A.P. Møller – Mærsk og DUC medfører, at deres risikopræmie vil stige de næste 40 år – helt i modstrid med det, regeringen selv siger, er rimeligt:

Risikopræmie i

– Olieindustrien som gennemsnit:	3 pct.
– A.P. Møller – Mærsk og DUC i perioden 1962 til 2003	5 pct.
– A.P. Møller – Mærsk og DUC i perioden 2003 til 2042	7 pct.

Derfor har regeringen nu fremlagt et manipuleret regnestykke, jf. B 7 – svar på spm. 106. Man laver simpelt hen en ny beregning, hvor man tager de år ud (1962 til 1981), hvor forrentningen og risikopræmien har været mindst. Så kan man selvfølgelig nemt få et højere tal – i dette tilfælde 8 pct. for perioden 1983 til 2003 – og derefter sige, at der sker et fald til 7 pct. i perioden 2004 til 2042.

Det er ren manipulation og useriøst, men trods dette er regeringens egne beregninger afslørende. Med aftalen accepterer regeringen, at A.P. Møller – Mærsk og DUC får en risikopræmie på 7 pct. mod oliebranchens gennemsnit på 3 pct., selv om risikoen i realiteten er nul. Olien er fundet og omkostningerne ved at hente den op er kendt – i hvert fald af A.P. Møller – Mærsk og DUC, der har en langt større viden om olieforekomsterne end myndighederne. Også i den forbindelse er det en katastrofe, at staten ikke deltager i koncessionen, som den gør det i alle andre koncessioner, og først kommer til at gøre det fra 2012. Derfor ved den danske stat væsentligt mindre om undergrunden sammenlignet med A.P. Møller – Mærsk, Shell og Texaco.

Stigende fortjeneste trylles om til et fald – 2

Regeringen prøver at vise, at der er indgået en aftale, der er byrdefuld for A.P. Møller – Mærsk og DUC, og som kan forsvare, at staten accepterer at binde Folketing og regeringer i 39 år: »Uden sikkerhed i form af en kompensationsaftale ville DUC ikke have påtaget sig så byrdefulde vilkår, som aftalen om forlængelse af eneretsbevillingen indebærer«, jf. L 62 – svar på spm. 42.

Problemet for regeringen er bare, at aftalen ikke er byrdefuld, tværtimod. A.P. Møller – Mærsk og DUC har udsigt til en merfortjeneste på mange mia. kr. og en forrentning, der er højere end forrentningen fra 1962 til 2003.

DUC forventes at have en bogført værdi ultimo 2003 på 30 mia. kr. Tages dette som ud-